

סיכומי הדינים העולים ממוסקנת הגמרא בדף היומי

קידושין דף ס"ג למסקנא

דף ס"ג ע"א

א. לרבי אדם מקנה דבר שלא בא לעולם. ולפיכך: אם כתב האדון לעבד קודם שקנאהו "לכשאקחך הרי עצמך קנוי לך מעכשיו", יצא לחירות ואסור להסגירו אל אדוניו.

ב. לרבי מאיר אדם מקנה דבר שלא בא לעולם, ולפיכך: אם אמר לאשה הרי את מקודשת לי לאחר שאתגייר, לאחר שתתגיירי, לאחר שאשתחרר, לאחר שתשתחררי, לאחר שימות בעליך, לאחר שתמות אחותיך, לאחר שיחלוץ לך יבמך, מקודשת. ולרבי יהודה הנשיא מקודשת בכלום, חוץ מהאומר לאחר שימות בעליך או אחותיך, שאינה מקודשת משום איבה.

ג. האשה שאמרה לבעלה: "קונם שאני עושה לפיך", לתנא קמא אין צריך להפר, שהיא משועבדת לו. לרבי עקיבא, אם אמרה "קדשו ידי לעושיהם" (שאסרה עליו את הידים שהם בעולם), יפר, שמא תעדיף יותר מן הראוי לו.

ד. נתן פרוטה לאשה, ואמר לה התקדשי לי על מנת שאדבר עליך לשלטון ואעשה עמך כפועל, דבר עליה לשלטון ועשה עמה כפועל מקודשת, ואם לאו אינה מקודשת. ואם לא נתן לה פרוטה, ואמר לה בשכר שאדבר עליך לשלטון, או שארכיבך על החמור והדומה לו, י"א

סיכומי הדינים העולים ממוסקנת הגמרא בדף היומי

שאם השכר שוה פרוטה, מקודשת, שאינה לשכירות אלא לבסוף. וי"א שאינה מקודשת, כי ישנה לשכירות מתחילה ועד סוף, ונמצא מקדש במלוה.

ה. אמר לה, בשכר שהרכבתיך על החמור, שהושבתיך בקרון או בספינה, אינה מקודשת. שמלוה היא.

דף ס"ג ע"א

א. קידש את האשה על מנת שירצה אביו ויאמר 'אין', אמר אביו 'אין' מקודשת, לא אמר 'אין' אינה מקודשת. ואם מת האב קודם שהספיק לומר אין, אינה מקודשת.

ב. ואם אמר 'על מנת שישתוק אבא', שתק האב בשעת שמיעה, מקודשת. מיחה בשעת שמיעה, אינה מקודשת.

ג. אמר על מנת 'שלא ימחה אבא', אפילו אם שתק האב בשעת שמיעה, יש בידו למחות לעולם ולבטל הקידושין. ואם מת האב, ששוב אינו יכול למחות, מקודשת. ואם מת הבן, מלמדים את האב למחות, כדי שיתבטלו הקידושין למפרע ולא תזדקק ליבם.

ד. אמר 'על מנת שלא ימחה אבא מכאן ועד שלשים יום', עברו שלשים יום ולא מיחה אביו, מקודשת. מיחה בתוך שלשים יום, אינה מקודשת. מת בתוך שלשים ששוב אין יכול למחות, מקודשת. מת הבן בתוך שלשים, מלמדים את האב שימחה תוך שלשים, כדי שלא תזדקק ליבם.

ה. האומר קדשתי את בתי ואיני יודע למי קידשתי, ובא אחד ואמר אני קידשתי, נאמן ליתן גט, שאין אדם חוטא ולא לו. אבל לכנוס, י"א שאינו נאמן, שמא יצרו תוקפו. וי"א שנאמן, שאינו חצוף לומר 'אני הוא' כנגד האב שקיבל הקידושין, שמא יכחישנו. ואם כינסה, ובא אחר ואמר אני קדשתי, אינו יכול לאוסרה עליו.

סיכומי הדינים העולים ממוסקנת הגמרא בדף היומי

ו. באו שנים, זה אמר אני קידשתיה וזה אמר אני קידשתיה, שניהם נותנים גט. ואם רצו אחד נותן גט ואחד כונס, ואין אומרים יצרו תקפו, שירא מן השני שמכחישו.

ז. האשה שאמרה נתקדשתי ואיני יודעת למי, ואמר אחד קידשתיה, אין נאמן לכנוס, שהיא מחפה עליו.

ח. האומר קידשתי את בתי, י"א שאם זינתה סוקלים אותה על פיו, שהתורה האמינתו. וי"א שאין סוקלים אותה, שהתורה האמינתו לאיסורים ולא להריגה. אבל האשה האומרת נתקדשתי, וזינתה, הכל מודים שאין סוקלים אותה, כי התורה לא האמינתה.

ט. האומר, בני זה בן תשע שנים ויום אחד, בתי זו בת שלש שנים ויום אחד, וביאתם עם אחד מן העריות ביאה, נאמן לקרבן, אבל לא למכות ולעונש מיתה. (וי"א שסוקלים על ידו, כמבואר לעיל). בני זה בן י"ג שנה ויום אחד, בתי זו בת י"ב שנה ויום אחד, ונדריהם נדר והקדישן הקדש, וכן לחרמים וערכין, נאמן. אבל אינו נאמן למכות ועונשין של כל המצות, אם הביאו שתי שערות (וי"א שסוקלים על ידו).

Etrog

אומדן יקר!

דווח לנו על תיקון טעות, שגיאת כתיב, הערה, או כל תגובה אחרת, בכחובת: 7600235@gmail.com
אין לעשות שימוש מסחרי בסיכום זה או בחלק ממנו.

להצטרפות שלחו דואר לכתובת: 7600234@etrog.net.il